

[Christophersen.]

ikke jeg behøver at gå nærmere ind på, boligudvalgets øvrige medlemmer er indforstået med, hvad der ligger i det.

Når vi når frem til afsnittet om ejerboligen, kan vi læse det, som jeg var inde på tidligere på dagen, men jeg skal gerne gentage det her, at fremskridtspartiet altså foreslår, at lejeværdien for 1974 skulle være samme beløb i kroner som i 1973. Nu har fremskridtspartiet jo lidt tidligere under behandlingen af denne dagsorden frafaldet dette synspunkt, idet de har accepteret regeringens oprindelige lejeværdiforslag, så nu er de altså ligesom os andre enige om, at i 1974 skal det bare være som i 1973 efter finansministerens regelsæt.

Så siger man altså, at for 1975, 1976 og 1977 forhøjes beløbet eller satsen, eller hvad man nu vil — jeg går ud fra, at det lige så godt kan være satsen som beløbet i de år, når det lige så godt kan være satsen som beløbet i 1974 — med 10 pct. Jeg skal da ikke skjule, at det sådan set var en af de få ting i fremskridtspartiets boligløsning, de 6 partier fandt var værdifuld at arbejde med, så den tog vi op, og den har vi lagt til grund for de regler, vi har udarbejdet. Hvad enten fremskridtspartiet nu kan lide det eller ej, så genfinder man altså i de 6 partiers aftale netop på ejerboligområdet en ganske udmærket idé, som fremskridtspartiet allerede på et tidligt tidspunkt havde fået. Det takker vi for, selv om jeg vil sige, at fremskridtspartiet jo mener, at man så i 1978 skal tage 2 pct. af 16. almindelige vurdering. Så langt har vi ikke ønsket at gå, men vel, det er jo kun en nuance, der dér skiller os.

Så skal jeg om forslaget om ændring af boligsikringsloven blot sige, at her er partierne altså enige, 6 af dem i hvert fald, og jeg kan forstå, at der hos et syvende parti findes en vis grad af sympati. Vi stemmer naturligvis for de ændringsforslag, der er stillet. Dem har ministeren stillet bortset fra ét, der er stillet af socialdemokratiet og det radikale venstre om 40-60 pct. fordelingen af boligsikringsudgifterne på henholdsvis stat og kommune, men det kan vi stemme for. Jeg vil godt pege på, at for boligsikrings vedkommende er det sådan, at loven skal revideres allerede i den kommende samling. Det er derfor, den ligger lidt for sig selv, men det hænger jo sammen med, at når nu

skattereformforslaget er gennemført, så vil der jo være sket ændringer i begrebet den skattepligtige indkomst, og det vil gøre det naturligt at justere de skalaer og satser, man opererer med, ligesom der kan være et rimeligt behov, som fremført af nogle partier, for at foretage en ajourføring af satserne, hvis prisudviklingen skulle fortsætte som hidtil.

Vedrørende forslaget om midlertidige driftslån kan vi jo også i dag konstatere en meget bred enighed mellem partierne. Jeg skal ikke skjule, at her er vi nået frem til et resultat, som mit parti mener måske ligger i overkanten af, hvad der var nødvendigt, men vel, vi kan godt forstå, at andre partier nu ønsker at få en slags sikkerhed for, at vi nu ligesom samler sammen på én gang, hvad der ligger af uafklarede forpligtelser. Det er jo i det lys, vi ser dette lovforslag, at vi nu, samtidig med at vi er enige om, hvordan boligpolitikken skal være frem til udgangen af marts 1979, ligesom gør op: hvad ligger der så af, hvad man kunne kalde de uafrystelige grundbyrder i 1966-forliget, hvad er der opsamlet af problemer, som ikke er løst indtil nu? Der ligger altså disse udlejningsproblemer, og her er venstre altså klar til at være med til at afsætte det beløb, der skal til for at få bragt dem ud af verden forhåbentlig én gang for alle, og vi kan selvfølgelig stemme for de ændringsforslag, der er stillet.

Der er også stillet et værdifuldt ændringsforslag om, at man fra kommunernes side i højere grad kan føre en aktiv udlejningspolitik, altså gå ind og lempe boliganvisningsregler og udlejningsregler i det omfang, udlejningssituationen gør det rimeligt.

Jeg skal så blot vedrørende lovforslag nr. 73 om midlertidig regulering af boligforholdene, hvor der foreligger nogle ændringsforslag, stillet af fremskridtspartiet og retsforbundet, sige, at ændringsforslagene må vi afvise, men at vi selvfølgelig kan stemme for lovforslag nr. 73 og lovforslag nr. 74, ligesom vi kan stemme for nr. 137 og nr. 143.

Til sidst blot dette, at det, der nu er truffet beslutning om på boligområdet, naturligvis har et politisk perspektiv både i boligpolitisk henseende og i mere generel politisk henseende. Venstre opfatter det som et udtryk for, at der her i folketinget er et stort antal partier, som, når vi står over for vigtige, alvorlige politiske opgaver, er i stand til